

## ת"פ 40189/03 - מדינת ישראל נגד מ. ק

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 40189-03-18 נספח 4 מדינת ישראל נ' ק(עvisor)  
בפני כבוד השופט ירון מינטקביז

בעניין: מדינת ישראל ע"יעו"ד דולי מזעל  
המאשימה  
נגד  
מ. ק ע"יעו"ד מוסטפא יחיא  
הנאשם

### הכרעת דין

#### **רקע ויריעת המחלוקת**

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות אלימות שונות כנגד ילדיו. מרבית העבירות המיוחסות לנאשם נערכו בבית בו מתגוררת גרוותתו של הנאשם עם ילדיו ב---. ואלו עובדות כתב האישום:

על פי האישום הראשון, ביום 18.02.2011 בשעות הבוקר הגיע הנאשם לביתה של גרוותתו, ד' ק', ב---, שם היה מתגוררת עם ילדיהם המשותפים. הנאשם פגש בבנו פ' (יליד 2001) מחוץ לבית והודיע לו כי בכוונתו לטוס. כשאל פ' את הנאשם לאן בכוונתו לטוס, צעק עליו הנאשם, סטר לו ובעט בו וכותzáה מכך נפל פ' והתגלגל במדרגות.

בהמשך עלה הנאשם לבית המשפחה, נכנס אל הבית והחל לצעק על בתו ר' (ילידת 1998), דרש את הטלפון הנייד שלה כדי לשוחח עם גרוותתו ד' ולאחר ששוחח אליה ודרש שתגיע מיד הביתה, הטיח את הטלפון ברצפה ושבר אותו. בהמשך, פנה הנאשם לנעול את דלת הבית. ר' ניסתה למנוע ממנו לעשות כן והנאשם דחף אותה והחל לשבור חפצים בבית.

בשלב זה עלה פ' אל הבית וביקש להיכנס. הנאשם פתח לו את הדלת ופ' התרחק ופנה למדרגות, הנאשם רדף אחריו, יرك לעברו והכה אותו בעצמה בחזהו וכותzáה מכך נפל פ' פעמיinus ותגלגל במדרגות.

לאחר מכן, חזר הנאשם אל הבית,לקח לידי סכין גדולה ומשוננת, דפק עמה על השולחן ואיים על ילדיו, פ' (יליד 2003), ר' (ילידת 2007) ור' באמרו "או שאני מת היום או שאני הורג אתכם" ובהמשך הכניס את הסכין לכיס מכנסייו.

בשלב זה הגיעה ד' אל דלת הבית יחד עם שכנים נוספים וניסתה להיכנס לביתה הנעל. ר' פנתה לעבר הדלת על מנת לפתח אותה, אך הנאשם חסם את דרכאה, שלף את הסכין מכייסו והניף אותה לעברה. כשהרי נכנסה עמו אחיה, פ' ור' אל החדר, נכנס אחריהם הנאשם עם הסכין ואיים כי יהרוג את עצמו. ר' צעקה לנאשם לחזור ממעשיו והנאשם הכה אותה בפניה בכך והוא נפלה לרצפה וכותzáה מכך נגמרו לה כאב ואדמנויות בפניה. כשניסתה ר' לסגור את דלה

עמוד 1

חדרה, נכנס הנאשם אל החדר הניף לעברת את הסכין ואיים עליו כשאמר "עכשו אני דוקר אותך". פ' ניגש לנאשם על מנת למנוע ממנו לפגוע בר' והנאשם דחף אותו אל הקיר וגרם לו לכאב.

לאחר מכן, ר' פתחה לאמה את דלת הבית יחד עמה נכנסו הבן פ' והשכן נוח גית. כשהשחיתו הנאשם בפ' הוא זרק לעברו מנורת שולחן אשר נשברה. השכן נוח ביקש לדבר עם הנאשם והנאשם בתגובה הניף לעברו את הסכין ואיים עליו מלהתקרב לעברו. בטרם עזב את הבית איים הנאשם כי עוד ישוב.

לאור מעשים אלה, יוכסו לנאים, שתי עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי, שתי עבירות אiomים, החזקת סכין, תקיפה הגורמת חבלה ממשית והזק בזדון.

על פי האישום השני ביום 17.09.2003, במהלך חג הקורבן, היה פ' עם אחיו פ' (יליד 1996) ועם הנאשם בגדריה ב---. הנאשם התעצבן מסיבה לא ברורה, הרים קרש ובו מסמרים והכה באמצעותו את פ' ברגלו. כתוצאה מהמעשים נגרמו לפ' חבילות, שפושים ופצעים בירכו והוא נזק לטיפול.

בשל מעשי אלה, יוכסה לנאים עבירה של תקיפת קטין בידי אחראי הגורמת חבלה של ממש.

בתשובתו לaioshom מיום 18.05.2003 הודה הנאשם כי התעצבן כאשר ראה את בתו שוטפת כלים, שבר דברים במטבח הבית, ביקש שאשתו תגיע בביתה, הרים סכין ואיים כי יפגע בעצמו אך לא באחרים. הנאשם כפר כפירה גורפת במינוס לו באישום השני. עם זאת, בעדותו לפני צמצם הנאשם את יריית המחלוקות והודה במעשים נוספים אשר יוכסו לו.

#### **ראיות הצדדים**

מטעם המאשימה העידו גירושתו של הנאשם ד', וכן ילדיו, ר' , פ' , ר' , פ' ופ'. מטעם ההגנה העיד הנאשם.

#### **עדותה של ר' ק' מיום 18.06.24**

העדה היא בתו של הנאשם, כבת 19. בעדותה סיפרה, כי אביה נכנס לביתה, אמר לה להתקשר לאמה ושמע כי האם אמרה לה לא להכנס אותו לביתה. בעקבות כך לקח אביה את הטלפון ושבר אותו. בהמשך נעל את דלת הבית וכשרצתה לפתח אותה, דחף אותה הנאשם, דרש כי תכין לו קופה, החל לצעק והוציא סכין מהמגירה. הנאשם צעק ואיים ואמר "או אני רוצה או שאני נרצח" ("יא קטל يا מקטול" - עמ' 19, ש' 17). כשהשכנים דפקו על הדלת, אמר הנאשם כי הוא יירוג את עצמו והעדה ניסתה לדבר אליו, אך הוא סתר לה על לחייה השמאלית. כשפנתה העידה ללכת, הנאשם רדף אחריה, צעק עליה ואיים עלייה עם הסכין, כי אם מדובר מילה נוספת יזכיר אותה. בשלב זה, כששמעה ר' , אחוותה, את דבריו של אביה, פתחה את הדלת כדי שהשכנים יכנסו ואלה לקחו אותה ואת אחיה לביתם. בהמשך כשחזרה אל הבית הבחינה בשברי זכוכית על הרצפה.

בחקירתה הנדית העידה ר' , כי פ' ור' עלו לביתה וסבירו לה כי אביה תקף את פ' , אך היא לא ראתה זאת. כשנשאלה מדוע במשפטה אמרה כי קיבלת את הסטירה בחיימין ואילו בפני ביהם"ש העידה כי הסטירה הייתה על לחן שמאל, העידה כי לא הייתה מרוכזת באיזה צד קיבלה את המכה.

שאלת אשר עלתה ביחס למסרון שקיבלת העידה בטלפון הסבירה על ידה בכך שהמכשיר נמסר לתיקון וגב כך עבר איפוס והודעה נמחקה.

**עדותם של פ' ק' מיום 24.06.18**

העד הוא בנו של הנאשם, כבן 14. מתגורר עם אמו ב---. בעודתו סיפר כי אביו התקשר לאחיו פ' וביקש ממנו לפגוש אותו מתחת לבית. העד ירד יחד עם אחיו פ' ואחחותו ר' לפגוש את הנאשם. הנאשם סיפר להם כי הוא נושא לחו"ל וכשפ' שאל אותו לאן הוא נושא, החל להתעצבן וסתר לפ'. בשלב זה ר' עלתה הביתה וכשרה גם הוא עלולות, רדף אחורי הנאשם עד לדלת הבית. ר' אחחותו התקשבה בבדיקה עם אםם ולבסוף שוחחה אליה בטלפון. הנאשם התעצבן, דחף את דלת הבית באלים ו hatchet להחל לשבור דברים בבית. אמו של העד התקשרה אליו והנ帀ה ביקש לשוחח אליה, נטל את הטלפון וחבט אותו לרצפה. בהמשך התקשרה אמו לאחחותו והנ帀ה ליה את הטלפון שלה וזרק אותו על ארון המטבח. לאחר מכן נטל הנאשם סכין, אמר כי הוא מתכוון להרוג את עצמו ואחחותו צעקה לו שיפסיק. בתגובה סתר לה הנ帀ה בפניה והלך אחריה לחדרה. העד ביקש להפריד בין הנאשם לאחחותו והנ帀ה הכה אותו בידו, שהייתה שבורה עוד בטרם האירוע ודחף אותו אל הקיר. בשלב זה פתחה אחחותו הקטנה את דלת הבית כדי שאמו תיכנס יחד עם השכנים. הנאשם נופף בסכין לכיוון השכנים נוח שנכנס אל הבית יחד עם אמו של העד.

ביחס לאירוע קודם שהתרחש, סיפר העד כי במהלך עיד אל אדחה נסע לחברו ייחד עם אחיו פ' ועם אמו. פ' ביקש את הטלפון שלו על מנת לשוחח עם אםם, הנאשם התעצבן, קילל את העד "איןעל אבוכ יא כלב", תפס חתיכת עץ ועלה מסמרים והואכה באמצעותה את העד על רגלו וגרם לו לסייעים. בעקבות האירוע הלך עם אמו לרשויות הרווחה.

**עדותה של ר' ק' מיום 24.06.18**

העדה היא בתו של הנאשם, בת 11. מתגוררת עם אמה ואחיה ב---. חרב גילתה העידה בעצמה. לדבריה, היא ירדה עם אחיה פ' ופ' אל הכנסה לבניין, שם פגשו את הנאשם. הנאשם אמר להם כי הוא נושא ולא מתכוון לחזור וכשפ' שאל אותו לאן הוא נושא, החל הנאשם לצרוח עליו, רדף אחרי פ', נתן לו סטריה ודחף אותו אל המדרגות. לאחר מכן עלו אל הבית ונ帀ה חיפש סכין במגירות, נטל סכין גדולה ארוכה ומשוננת לחיתוך בשור ועוף, בעלת ידית שחורה, הניף אותה לעבר אחותה, ר', סטר לה ואמר לה כי יתרחק את הסכין ממנה ללא הצלחה. בהמשך הלקו אל החדר, הנ帀ה הגיעו אחריהם, אמר כי ירוג את עצמו והוא ופ' ניסו להרחק את הסכין ממנה ללא הצלחה. הנאשם דחף את פ' והעדה ניגשה אל הדלת על מנת לפתוח אותה לאמה, לנוח וליתר השכנים. כשהשכנים אל הבית, הנאשם נופף בסכין לעבר נוח. כshall'ה הנאשם מהבית נותרה אצלו והוא איים כי עוד ישוב. השכנים דגנו להוציא את העידה ואת אחיה מהבית וכאשר חזרו אל הבית היו שברוי זכויות על הרצפה.

**עדותם של פ' ק' מיום 24.06.18**

העד הוא בנו של הנאשם, כבן 17. מתגורר עם אמו ואחיו ב---. ביום האירוע התקשר אליו הנאשם וביקש כי ירד למיטה על מנת לשוחח עמו על שהוא דחווף. העד ירד לפתח הבניין והנ帀ה הודיע לו כי הוא נושא. כששאל העד את הנאשם לאן בכוונתו לנסוע, החל הנאשם לצחוק עליו, סטר לו ובעט בו לכיוון המדרגות. העד ברוח לכיוון המדרגות והמתין שם שהנ帀ה ילך. בהמשך, פגש בו הנאשם פעמיinus, רק עליו 3 פעמים ונתן לו סטריה. כתוצאה מהסתירה העד החליק והתגלגל במורד המדרגות. בהמשך עלה העד עם אמו שהגיעה למקום והמתין מחוץ לדלת הבית, שם שמעו צעקות ושברי זכויות. כשפתחה את הדלת אחותה ר', נכנס העד אל הבית, הנאשם הבחן בו, התעצבן וזרק לעברו מנורה שפגעה בו. בהמשך, הבחן באחיו בוכים ובנאמם אווח בסכין כאשר שכינו הורידו אותו מן הבית.

**עדותם של פ' ק' מיום 01.07.18**

העד הוא בנו של הנאשם, כבן 22. בעת שהעיד ריצה עונש מאסר בגין עבירות אלימות (הצדדים לא הרחיבו בעניין זה). עדותו נגעה לאיושם השני. העד סיפר, כי כאשר היה בקשרו עם הנאשם, ביקש מהו פ' את הטלפון שלו ובתגובהו הנאשם הכה אותו פ' עם מקל מכח קטנה. פ' בכשה אחר לא נפצע. היו לו כאבים אך העד לאבחן בסימנים שנגרמו לפ' כתוצאה מכך. העד שוחח עם אמו בעת שבאיו הכה אותו פ', עם המקל וניתן היה לשמע את הנסיבות.

### **עדותה של ד' עבד אל רחמן ג'וואאלס מיום 18.07.2010**

העדיה היא גירושתו של הנאשם (השנים גירושים מזה ארבע שנים) ואם לחמשה ילדים מנישואיה לנאים. העודה התלוננה במשטרה לאחר שהנאים הכה את ילדיה בשלא הייתה בבית. על פי דבריה, הייתה אצל הרופא כאשר בתה ר' התקשרה אליה וסיפרה לה כי הנאשם הכה את פ', וכי הוא צועק במדרגות. אמרה לבתה לא להכנס את הנאשם אל הבית ושתה דרכה אל הבית. העודה ניסתה להתקשר אל הטלפון של ר' אך היא לא ענתה. התקשרה לטלפון נוסף שהוא בבית ר', ענתה לה ואמרה לה כי הנאשם לא רוצה שהוא תגיע לביתה. בדרך אל הבית פגשה את השכן נוח וביקשה שיבוא לעזור לה להוציא את הנאשם מהבית. כשהגיעה אל הבניין, פ' רץ לעברה ואמר לה כי הנאשם בתוך הבית עם ר', פ' ור' וכי הנאשם נעל את הדלת.

בשלב זה, כולם עלו יחד ועמדו בדלת הבית, שמעו צעקות במשר כ-20 ד' וכשר' פתחה את הדלת, הנאשם צעק לה לצאת. עם כניסה אל הבית הילדים היו נראים מפוחדים, ר' ור' רעדו והנאים אחיז בסכין ואמר לה לצאת החוצה. נוח השכן אמר לה להתרחק ושהוא יריגע אותו ולכן היא יצא והבנות של אחיה לקחו את הילדים החוצים. הבדיקה בסימנים על פניה של ר' .

ביחס לארוע מושא האישום השני, העודה מסירה כי לקחה את פ' לרופאה על מנת לספר על האירוע שהתרחש בחג הקורבן, בו היכה הנאשם את פ', עם עז בירכו ובידו. העודה תיארה כי באותו היום, התקשר אליה פ' ואמר לה כי הנאשם לקח לו את תעוזת הזהות וטור כדי השיכחה החלה לשמעו צעקות ופ' סיפר לה כי הנאשם מכה את פ' ושמעה מבעד לטלפון את פ' צועק "חלאס אבא". בעקבות כך, ביקשה מהחיה המתגורר בבית חניינה לגשת לשם. בהמשך לקחה את פ' לטיפול רפואי. העודה כי חיה בפחד וילדיה ביקשו ממנה לדאג להגנתם.

בחיקירתה הנגדית הבהיר העודה כי אכן לא נכחה באירועים אלא רק ראתה את תוצאותיהם: ביחס לארוע מושא האישום הראשון העודה ראתה את סימני החבלה על פניה של ר' ואת הזוכיות על הרצתה וביחס לארוע מושא האישום השני ראתה את הסימנים על רגלו של פ' .

### **הנאים**

#### **הודעות של הנאשם הוגשו בהסכמה וסומנו ת/1-ת/5.**

**הודעתה של הנאשם מיום 02.03.18 בשעה 03:50 (ת/1)** - הגע לבית בו מתגוררים ידיו על מנת לשוחח עם פ' בעניין מאסרו הצפוי של בנו פ'. פ' הרגץ אותו והשפיל אותו והוא התעכבר ורצה להרביץ לו אך פ' ברוח ממנו. הנאשם עלה אל הבית וראה את בתו הקטנה שוטפת כלים, התעכבר מאוד וביקש מילדיו שיקראו לאם. בשל העצבים נטל סכין מגירת המטבח ואים כי ירוגג את עצמו ואף בהמשך לקח את הסכין עמו משומש משפחחת סולטאן המתגוררת ליד המבנה. ציין כי מרוב העצבים אושפץ בבי"ח הרցוג. לא זוכר אם זרק את הטלפון של ר' או שעשה נזק למניעול הדלת, לטענתו איבד את הזכרון (שי 40, ט' 44, ת/1). אמר כי איים להרוג את עצמו ולא מישחו אחר. הנאשם הכחיש

כי הרבץ לבתו ולבנו וכן הבהיר כי הכה את בנו פ' לפני מספר חודשים במהלך החג וטען כי הסיפורים הומצאו וכי אשתו משקרת. הנאשם הודה כי שבר דברים בבית.

**הודעת הנאשם מיום 18.03.2020 בשעה 07:42 (ת/2)**- מתאר כי הובא לחקירה מאשפוז בביה"ח הרצוג, שם הוא מאושפז משום שנכנס לביתו עם סכין. העד אמר כי הוא צורך חשש כאשר הוא לא מקבל "קלונקס" או "דיקינט". כשהוחזק לו השם שנטפס בחיפוש בטלפון, הודה כי קיבל את השם ממשהו והחזיק אותו בכובעו.

**הודעת הנאשם מיום 18.03.2020 בשעה 08:14 (ת/3)**- הנאשם טען כי אשתו משקרת. הודה כי החזיק בסכין ושבר כמה דברי זכוכית אך לא הרים יד על ילדיו. לא איים על בתו רק איים באiom כליל כי מי שיכנס אל הבית משפחחת ג'ויליס הוא יירוג אותה (מסביר כי זהוי משפחתה של אשתו). באותו לילה התקשר למטרתה ואמר כי הוא חולה ושם העבר לאשפוז. לא זכר אם נתן סטירה לר' , "אולי" (ש' 34, ת/3). לא זכר אם דחף את פ' , "אולי" (ש' 36, ת/3). חזר על כך שהתעכזב, זרק דברים ברחבי הבית, איים כי יפגע בעצמו אך לא הרבץ לילדים ולא איים עליהם.

**הודעת הנאשם מיום 18.03.2020 בשעה 18:18 (ת/4)**- הנאשם שתק במרבית חקירותו. טען כי הכל שקר וכי הוא בן אדם חולה. טען כי הכל שקרים של משפחתה של אשתו.

**הודעת הנאשם מיום 18.03.2020 בשעה 19:24 (ת/5)**- הנאשם לא שיתף פעולה ולא ענה לשאלות החקור.

## עדות הנאשם לפניהם מיום 18.07.09

ה הנאשם העיד לפניו כי הוא אדם חולה הנוטל טיפול רפואי. בדבריו לפניו, העיד כי איים בביתו, הרים יד על בתו אך ביצע זאת כי חשש שתיכנס לה זוכחת לרגל. בעניין אירוע מושא האישום השני, העיד הנאשם כי הכה את פ' במקל אך מדובר בסיפור ישן ומazel כבר השליםו.

ה הנאשם הביע צער על כך שנכנס אל הבית, הרים סכין והכה את בתו (ש' 8, עמ' 41, פרוטוקול מיום 18.07.09). בעדותו הודה כי שבר דברים בבית וביניהם את הטלפון של בתו. הבהיר כי הכה את בנו פ' , ותייאר כי רצה להוכיח זאת אך הוא ברוח ממן ולכן יrisk עלי. כאשר שמע כי גיסו הגיע אל מחוץ לדלת הבית, החזיק סכין על מנת להגן על עצמו וגמ' יצא עמה מהבית, כשהסתין בכיסו, משומש שאחיה של אשתו היו שם. הנאשם הבהיר כי איים על ילדיו עם הסכין וטען כי איים להרוג את עצמו אם הגיסים שלו לא יעזבו את המקום. על פי הנאשם, הילדים מספרים את הסיפור שאמא שליהם אומרת להם בספר. מתאר כי הכה את בתו ודחף גם את פ' על מנת להיזז מזוכויות שהיו על הרצפה (ש' 27 עמ' 40, ש' 27 עמ' 43). אישר כי איים כמשמעותו "אני מת היום או הרגע" (ש' 7-6, עמ' 44).

## דין והכרעה

מהראיות אשר לפניו שוכנעתי מעבר לספק, כי הנאשם ביצע את המעשים המียวדים לו בכתב האישום. אולם:

## עדויות הילדים

עדותה של ר' הייתה קוהרנטית וברורה. ניכר היה עליה כי היא מספרת על אירועים שחוותה וכי היא מתאמת בעדותה לדיק בפרט האירוע. התרשםתי כי העודה לא הגימה בתיאור האירועים ולא ניסתה להשחר את דמותו של הנאשם או להחמיר בתיאור מעשיו. ר' הצליחה לתאר תמונה ברורה של מעשי הנאשם עם כניסה אל בית המשפחה, שלב אחר

שלב, עד יציאתו מהבית. לאור אלה, עדותה נאמנה עלי וניתן לקבוע לפיה ממצאים ברמת הוואדיות הנדרשת.

עדותם של פ' עשתה גם היא רושם מהימן. התרשמתי כי מדובר בנסיבות צעירות אשר חוויתם קשות במערכת היחסים עם אביו וניכר בו כי התקשה להיעיד נגד אביו (העד בכיה במהלך עדותו). על אף הקושי הרב שבמעמד מתן עדות נגד אביו הצליח העד להיעיד באופן ברור. התרשמתי כי פ' סיפר על מעשים שקרו, התאמץ לדijk בפרטיהם, על אף שהליך מהמעשים בוצעו לפני כמעט שנה, והתרשמתי כי היה לו חשוב לפרט את התמונה כהווייתה בפני בית המשפט, כאמור על אף הקושי. פ' תיאר למעשה זווית נוספת של האירועים, גם טרם כניסה הנאשם אל הבית והצליח להעביר בצורה ברורה את הדרך שעבר הנאשם עד לכינסה אל הבית ברוח סערה, ואת האליםות שהפנה כלפי אחיו פ' בתחילת האירוע.

מלבד זאת, פ' המשיך לתאר פרטים את המশכו של האירוע בביתו, החל משברת הטלפון, לקיחת סכין המטבח ע"י הנאשם, תקיפתו ותקיפת אחותו וכן האיום על שכנו נוח, ועשה זאת בצורה סדרה, שלב אחר שלב כשניכר כי מספר על חוותות שעבר והן חקוקות בזיכרון. פ' גם תיאר בצורה ברורה את האירוע מושא האישום השני, אשר קרה במהלך חג הקורבן, במהלך היכא אותו אביו באמצעות קרש עז ממוסמר ברגלו, וניכר כי האירוע זכור לו היטב וטרואומטי עבורה.

עדותה של ר' בת ה-11 בלבד, עשתה רושם מהימן ביותר. ניכר היה כי מדובר בילדת לבונה ובוגרת מכפי גילה, וכי מעמד מתן העדות היה לה קשה מאוד. משכך, על מנת להקל עליה, עדותה הוקלטה והיא העידה באופן ישיר בערבית, ללא תרגום (בית המשפט, ב"כ הצדדים והנאשם שלוטים בשפה). על אף הקושי, הצליחה ר' לפרט באופן מרשימים, שלב אחר שלב באירועי האישום הראשון. ר' למשעה נוכחיה הן בשלב המוקדם, בו שהה אביה מחוץ לבית והכה את אחיה, והן בטור הבית לאחר כניסה אביה אל הבית. בנוסףה, הרבתה ר' פרטים (ר' עמ' 14 לפרטוקול המתורגם של העודה), תוך שהפגינה זיכרון מרשימים. כמו כן שפט הגוף של העודה תאממה את תוכן דבריה, באופן שחזק את הרושם כי העודה על דברים אותם חוותה בגוף ראשון. ניכר היה בעודה, כי התאמצה לדijk בתיאור האירועים וכי למרות חוותה הייתה טראומטית עבורה היא הצליחה לתארה באופן ברור, על כל שלביה, ועל כן דבריה אמינים עלי.

גם עדותם של פ', אשר עסקה בשלב שטרם כניסה הנאשם אל הבית, הייתה אמינה ו邏輯ית. פ' תיאר פרטים את האינטראקציה שלו עם הנאשם, החל מדרישתו כי יצא מן הבית על מנת לשוחח עמו, ועד לאליםות שנוגה בו הנאשם, שכללה סטיריות ויריקות ואשר הביאה לנפילתו במדרגות. ביחס לשאלת זה באירוע, ראייתי לתת לעד את מלאה המשקל ביחס לתיאור האירועים, אשר גם עולים עין בעין עם תיאוריهم של אחיו, ר' ופ', שהיו עמו והוא עדים לאירוע. עם זאת חשוב לציין כי במהלך האירועים המתוארים בטור הבית, שהה פ' מחוץ לבית המשפחה ולא היה עד להם.

עדותם של פ' חיזקה למעשה את תיאורו של אחיו פ' ביחס לאירוע מושא האישום השני. העד העיד כי הנאשם הכה את פ' במקל, אך ניכר היה בעדותו של פ' כי הוא ניסה לצמצם את האירוע, להקל במעשי אביו ולהגן עליו. כך, אמר כי לא ראיתי בסימנים על רגליו של פ' וכי הייתה זו "מקרה קטנה" (ש' 10, עמ' 16 לפרטוקול מיום 18.07.2001). לאור זאת לאירוע מושא האישום השני.

## עדות האם

עדותה של ד' ברובה הייתה עדות מפי השמואה והיא ניזונה מסיפוריהם של ילדיה. ברור לכל כי אמרותיה של האם על

הנעשה בתוך בית המשפחה כאשר היא שהתה אצל הרופא אין קבילות ולא נתתי להן כל משקל. עם זאת, במס' נקודות במהלך האירועים, הייתה העדה בטלפון עם ילדיה בעת קרוט האירוע ושמעה על ביצוע המעשים בעת שנעשו ומקורו ראשון (בנה ר' או בנה פ'). מעבר לכך, עם הגיעו אל דלת הבית, ובמשך כ-20 דקות מוחוץ לביתה, כשילדיה בפנים יחד עם אביהם ושמעה צעקות אשר בקעו מתוך הבית. ביחס לאירוע מושא האישום השני, שוחחה עם בנה פ' בעת האירוע והיעידה כי שמעה את צעקו של פ'. הדברים גם מתישבים עם דבריו של פ', אשר העיד כי שוחח עם אמו בעת האירוע וסביר שיכלה הייתה לשמוע את הצעקות. לאור אלה, ראייתי בנסיבות אלה, ובザירות רבה, לראות בעדותה של האם, חיזוק לעדויות ילדיה.

מעבר לרשום החובבי אותו הותירו לידי של הנאשם, עדויותיהם מתיישבות זו עם זו כדי לתמונת ברורה וקורנתית של המעשים שביצע הנאשם במסגרת שני האישומים שועוסלו בו בכתב האישום. דבריהם של העדים תומכים איש בחבריו ולא מצאת כי נפלו סתיות של ממש בין העדים או בחקירותיהם הנגדיות.

ביחס למעשים שביצע הנאשם בתוך הבית, העידו ר' , פ' ור' אשר גם עדויותיהם ביחס לכך היו ברורות וסדירות ותיארו בשלבים את מעשיו של הנאשם בתוך הבית מכניסתו ועד יציאתו ולמרות המעד הקשה, שניכר בילדים, הם עשו זאת בדקוק וניכר בהם כי עשו מאמץ לספראמת. עדויותיהם השתלבו זו בזו וגם דבריהם אלה לא נסתרו בחקירה שלהם הנגדיות. לטעמי, ניתן היה להסתמך על כל אחת מן העדויות גם כראיה ייחודית לצורך קביעת ממצאים ברמת הודאות הנדרשת בהליך פלילי, ובוודאי שניתן לעשות זאת בהצטרכם העדויות זו זהן.

עדות האם, אשר עמדה מוחוץ לדלת הבית, ושמעה את המתרחש, אף היא חיזקה במידה מה את עדויות הילדים על הנעשה בתוך הבית, אם כי אצין כי גם ללא עדותה, היה די בעדויות הילדים, שכאמור היו אמינות עלי', כדי להבין באופן ברור את התמונה כפי שהתרחשה בתוך בית המשפחה.

ביחס לאישום השני, כאמור ראייתי לעדותו של פ' את מלא המשקל. כאמור פ' עשה עלי' רשות אמין וניכר כי סיפר את אשר חוווה, למורת הקoshi הבורר שבמבחן עדות נגד אביו. עדותו של אחיו פ', אשר גם אמר יש בה כדי לצמצם את האירוע, אינה שוחקת את משקל דבריו של פ', ואני מעדיף את גרסתו של פ' ביחס לחבלות אשר נגרמו לו, מה גם שיש לעניין זה תמייה בדבריה של האם, ד' .

לאלה אוסיף את עדות הנאשם: הרשם הכללי מהודעותיו של הנאשם במשטרת וمعدותיו לפני, היה כי הנאשם מתבצר בגרסהו ובתחושתו כי הוא הקרבן של הפרשה, ללא קשר לריאות אשר נשמעו או לעובדות המקרה.

גרסאותו של הנאשם במשטרת אין סדרות, סותרות אחת את השניה ולא מציאות הסבר מניח את הדעת למעשים המתוארים ע"י ילדיו. הנאשם קשור את עצמו למלחינים גדולים מהאירועים, וביניהם לרצונו להוכיח את פ' , להחזקת הסcin ולאיומים. עם זאת ביחס לאלימות כלפי ילדיו התקשה הנאשם להודות במסגרת הודעותיו במשטרת וענה בטענה בעניין.

בעדותו לפני חזר בו הנאשם מהכחשת חלק מעשייו. הנאשם הודה כי יrisk על בנו פ' ורצה להוכיח אותו אך הוא ברוח ממנו והודה כי איים על בתו והרים עליה יד וכי דחף את פ' , אך סיג זאת וטען כי עשה זאת על מנת להזיז מהזוכיות שבר ברחבי הבית. הנאשם גם הודה כי הכה את פ' במקל (אישום שני), אך ציין כי מדובר כבר בסיפור ישן. למעשה הנאשם הודה בעדותו לפני מרבית העובדות המיוחסות לו בכתב האישום וביחס לעובדות אותן הבהיר, טען כי ילדיו מושפעים מאמם, גרושתו.

הכחשותיו של הנאשם עשו רושם רחוק מאוד מלשכunu וניכר היה בו כי הודה בדברים שהיו לו נוחים יותר, אך התקשה להתמודד בצורה ישירה עם עדויותיהם של ילדים. מעבר לכך, הנאשם לא הציע שום הסבר הגיוני לפער בין עדותו שלו לבין עדויות ילדיו, והאשמת גירושתו בהפניית ילדיהם כנגד אביהם, אינה מסבירה את עדויותיהם ואינה מעוררת כל אמון.

### **מצבו הנפשי של הנאשם**

מן הראיות עולה, כי הנאשם סובל מבעיה נפשית מסוימת. עם זאת, הנאשם נבדק על ידי פסיכיאטר ונמצא כשיר לעמוד לדין (ר' חוות דעת מיום 22.4.18). למרות ארוכות משמעויות שניתנו (ר' פרוטוקול דין מיום 3.5.18 וכן דברי ב"כ הנאשם בע' 45 לפרטוקול דיונים מיום 9.7.18 ומיום 16.9.18), לא הוצגה כל חוות דעת נגדית. מעבר לכך, הנאשם בעדותו הפנה למצבו הרפואי כאשר התקשה להסביר לשאלות - ונוצר הרושם כי מדובר בהתנהגות מניפולטיבית אשר نوعדה לתרוץ את העדר התשובות.

### **סיכום**

לאור האמור לעיל, מרשים את הנאשם בעבירות תקיפת קטן, איום החזקת סיכון והזקן בזדון על פי הוראות החקיקות והעובדות המיחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' תשרי תשע"ט, 16 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים